

Gurmukh Singh and another v. Sarwan Singh and others
(A. L. Bahri, J.)

ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਣ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(8) ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਖਣਿਜ ਖਣਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਨੇ ਮਾਈਨਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੇ ਸਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖਾਣਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਣਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਖੌਤੀ ਅਨੁਭਵ/ਗਿਆਨ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਅਨੁਸੂਚੀ P/4 ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਖਣਿਜ ਖਣਿਜ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ। ਪ੍ਰਚਾਰ

(10) 1990 ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੰਬਰ 9004 ਵੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਜੇ.

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸਰਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1989 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸੇਕਵਡ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2570।

31 ਜਨਵਰੀ. 1991

ਮੋਰਟਗੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ। 1913— Ss_ 12 ਅਤੇ 113 — ਰੀਡੈਪਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ

Gurmukh Singh and another v. Sarwan Singh and others
(A. L. Bahri, J.)

ਮਨਜ਼ੂਰੀ—ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ—ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ—ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੌਰਟਗੈਗਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੋ। ਦੀ ਯੋਗਤਾ.

ਆਯੋਜਿਤ, ਜੋ ਕਿ Ss ਦੀ ਇੱਕ ਰੀਡਿੰਗ. ਐਕਟ ਦੇ 12 ਅਤੇ 13 ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੋਰਟ ਗੇਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉਪਚਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ; ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ , ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਵੇਂ - ਵੀ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰਿਡੀਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਰਟਗੇਜ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ. 7 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਮਰਵਾਹਾ ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਫਗਵਾੜਾ, ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1987 ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 6 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਅਤੇ 6 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਵਾ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ , ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੈੱਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 1,200 .

ਦਾਅਵਾ:— ਖਸਰਾ ਨੰ. 464/5—10, ਖਟਾ ਨੰ. 203/424 ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਨੰ. 463/2-0 ਵਿੱਚੋਂ 0-14 ਮਰਲੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਖਟਾ ਨੰ. 207/420 ਅਤੇ 0-3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਪਦੰਡ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ 10/13 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ 1K-19M ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ 453/1—10, 452/0—9, ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 213/444 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲ 1979 ਲਈ ਜਮਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । -80 ਪਿੰਡ ਰਿਹਾਣਾ ਜੱਟਾਂ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ, ਤਹਿ. ਫਗਵਾੜਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ, ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ. 1,200 ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਫਗਵਾੜਾ ਦਾ ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਦਾ ਉਹ ਹੁਕਮ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਬੇਅਰਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ: ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਜੇਐਸ ਵਿਰਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਪੀ.ਐਨ.ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਐਸਪੀ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2, 5. 8. 10. 11, 14, & 1L 5.

Gurmukh Singh and another v.. Sarwau Singh and others
(A. L. Bahri, J.)

ਨਿਰਣਾ

ਏ. ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਨੇ 5 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਛੁਡਾਵਾ ਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 1 ਕਨਾਲ 17 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਮਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਫਕੀਰੀਆ ਪੁੱਤਰ ਅਰਨ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਈਸ਼ਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਈਸ਼ਰ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰ ਮੂਲਾ ਸਿੰਘ ਨੇ 28 ਜਨਵਰੀ 1985 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਜਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ 6 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਲਈ ਸੀ। ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ 1 ਕਨਾਲ 17 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 1 ਜੂਨ, 1977 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਕੁਝ ਮੌਜੂਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ * ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਨੇ 6 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 23 ਫਰਵਰੀ 1983 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 6 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ 1 ਕਨਾਲ 17 ਮਰਲੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

(3) ਭਾਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਨੌਂ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(4) ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਸਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ

ਮੋਰਟਗੇਜ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“13. ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ:- ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਏਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਸੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“12. ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਚਤ: - ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6, 7, 8, 9, 10 ਜਾਂ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਕਪਾਸਤ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ :- ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਫਾਲਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੋਰਗੇਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਐਕਟ ਦੇ 11 ਤੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉਪਚਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹਨ; ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸੂਟ ਜਾਂ ਕੋਰਸ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. ਐਲ. ਬੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਉਰਫ ਅੰਤਰਾਲ ਦਾਸ* ਅਤੇ

Gurmukh Smgh and another v. Sarwan Singh ana others

(A. L. Bahri, J.)

ਹੋਰ ਬਨਾਮ *ਇਆਲਾ ਹਾਮ*, (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ 31 ਜੁਲਾਈ 1984 ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਟਾਈਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਫੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 1-K, 17M ਜ਼ਮੀਨ ਫੁਡਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲੈਕਟਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਰਟੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਰਗੇਜ ਨੂੰ ਫੁਡਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਰਟਗੇਜ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। *ਰਘੁਨਾਥ ਸਿੰਘ ਐਵੀਡੀ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੰਸਰਾਜ ਕੁੰਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ। ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰਿਡੈਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਫੁਡਾਉਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਟ. ਅਜਿਹੇ C&SE ਵਿੱਚ ਰੀਡੈਪਸ਼ਨ ਲਈ ਦੂਜਾ ਸੂਟ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ

(1) *ਏਆਈਆਰ 1943, ਲਾਹੌਰ 176,*(2) *ਏਆਈਆਰ 1934 ਪੀਸੀ 205,*

ਰੈਜ਼ਿਡੈਂਸੀਆਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ S. 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਰੀਡੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਮਾਜੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (3) ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰੀਡੈਪਸ਼ਨ ਆਫ ਮੋਰਟਗੇਜ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ. 12 ਦੀ ਪੱਟੀ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੀ ਛੁਡਾਈ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, (4) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੋਰਟਗੇਜਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਪਾਅ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਰੀਡੈਪਸ਼ਨ ਆਫ ਮੋਰਟਗੇਜ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) 2 ਅਪੀਲੰਟਸਟਲ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1 ਜੂਨ, 1977 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 100 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ 1 ਜੂਨ, 1977 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 100 ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 6-K, 17-M ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਛੁਡਾਈ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਰਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼੍ਰੀਓਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਲਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ 14: ਟੀ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਸੂਟ.

(3) 1976 PLR 726

(4) 1984 ਪੀਐਕਸ.ਜੇ. 33.

(5) ਏਆਈਆਰ 1971, ਐਸਸੀ 93.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਰਟਗੇਜ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਨੂੰ ਰੀਡੈਪਸ਼ਨ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੱਦਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ; ਇਸਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ

Gurmukh Singh and another v. Sarwan Singh and others
(A. L. Bahri, J.)
ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 1 ਜੂਨ, 1977 ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1-ਕੇ, 17- ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਐਮ. ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 6-ਕੇ, 17- ਐਮ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਅਕਤੂਬਰ 1984 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

(6) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਸਾਰੀ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ 1-ਕਰੋੜ, 17 ਮੀਟਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੰਡ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਈ.ਕੇ. ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਕੇ, ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ 17-ਮੱਖ ਜ਼ਮੀਨ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਅਮਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਈਸ਼ਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸਨ, ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(7) ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਭਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਹਿ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(8) ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਨਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ.

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਲਖਨ ਲਾਲ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1984 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 784.

8 ਮਾਰਚ, 1991

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, 1934— RI. 16.2(1)—ਸੀਓਪ —ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ—ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵੀ ਨਿਯਮ 16.2 (1) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਮ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਯੋਗ ਹੈ ©tਫ ਕੋਈ ਸਖਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ। ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਰਾਚਾਰ ਆਮ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੰਭੀਰ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੰਭੀਰ ਐਕਟ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 16.2 (1) ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ .ਗਰੈਸਸਟ ਐਕਟ ਸ਼ਾਮਲ

ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ <©f ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

<(ਪਰਾ 7)

ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਕੇ. ਜੈਨ (II) ਵਧੀਕ. ਜਿਲਾ. ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ, ਮਿਤੀ 12 ਦਸੰਬਰ, 1983, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਕੇ. ਕਸ਼ਯਪ, ਐਚ. ਸੀ. ਐਸ., ਸਬ ਜੱਜ, ਆਈਲੰਡ ਕਲਾਸ, ਹਿਸਾਰ, ਮਿਤੀ 24 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ (ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ।